የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያን ሃይማኖትና ሥርዓት
The Ethiopian Orthodox Tewahido Church Faith and Order
www.ethiopianorthodox.org

አውሬው ማነው?
666

በሰመ አብ ወወልድ ወመንፈስ ቅዱስ አሐዱ አምላክ አሜን። «እንግዲህ እንደ ጥበበኞች እንጂ ጥበብ እንደሌላቸው ሳይሆን እንዴት እንድትመላለሱ በጥንቃቄ ተጠበቁ ቀኖቹ ክፉዎች ናቸውና ዘመኑን ዋጁ።»ኤፌ.5፥15-16

ይህንን ቃል የተናገረው ታላቁ ሐዋርያ ብርሃነ ዓለም ቅዱስ ጳውሎስ ሲሆን ቃሉም የተነገረው ለኤፌሶን ክርስቲያኖች ነው። ይህ ቃል የተነገረበት ምክንያት በወቅቱ የነበሩት የኤፌሶን ምዕመናን ከሐዋርያት በተማሩትና በተረዱት እውነተኛና ቀጥተኛ ትምህርት ጸንተውራሳቸውን በዘመኑ ከነበረው የሰህተትና የክህደት እርሾ ጠብቀው በቀናው የሕይወት መንገድ ላይ በጥበብና በማስተዋል እንዲመላለሱ ነው። ኤር 6፥16 ማቴ16፥5-12 2ጢሞ.3፥13-14

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በቅዱስ ወንጌል «ምሳሌውን ከበለስ ተማሩ። ጫፍዋ ሲለሰልስ ቅጠልዋም ሲያቆጠቁጥ ያን ጊዜ በጋ እንደቀረበ ታውቃላችሁ። እንዲሁ እናንተ ደግሞ ይህን ስታዩ በደጅ እንደቀረበ እወቁ።» በማለት በዘመናችንና በጊዜያችን ከምናየው፤ ከምንሰማውና እንዲሁም ከሚሆነው ነገር ሁሉ በማስተዋል ልንማር እንደሚገባን አስተምሮናል። «እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብም የዋሆችሁኑ።» ማቴ.10፥16 እንደተባለ እኛም ዛሬ እንደ ኤፌሶን ክርስቲያኖች ዘመኑን ልንዋጅ፣ ልንመረመርና ልናውቅበት ይገባል። ኢዮብ.8፥8-10 ምሳ.22፥6-28 2ኛ.ጴጥ1፥10 1ኛ.ጢሞ.3፥1-17

የዓለም ገጽታ ባልተጠበቀ ሁኔታ እየተለወጠ ዘመኑ ከሽማኔ መወርወሪያ ይልቅ እየፈጠነ ነው። ሁሉም ነገር በከፍተኛ ፍጥነት ወደ ፍጻሜ ዘመን እየተጓዘ ነው። ክስተቶች የዳግም ምጽአትን ምልክቶች እያሳዩ ነው። «666» ነገርም የዓለምን ትኩረት እየሳበው ነው። የ666 ማንነት ዓለምን እያከራከረ ነው። የተለያዩ አመለካከቶችም በዚህ ትንግርት ዙሪያ በመሽከርከር ላይ ናቸው።በተለይም በአሁኑ ጊዜ ከባሕር ይወጣል የተባለው አውሬ መንፈስ በዓለም ላይ ሰፍኗል ለማለት ይቻላል። ለመሆኑ መጭው አውሬ ማነው? የሚነሳውስ ከየት ነው? የአውሬው ቁጥር የተባለው የ666 ምስጢራዊ ፍቺስ ምንድ ነው? የእነዚህን መሠረታዊ መጠይቆች መልስ በዚሁ ጽሑፍ ውስጥ ከዚህ እንደሚከተለው እንመለከታለን።

ይህን በራዕይ 13፥1 ላይ አውሬ ተብሎ የተጻፈውን ራዕይ በታናሽ እስያ ውስጥ በምትገኘው ፍጥሞ በምትባል ደሴት እንዳለ በእግዚአብሔር ቅዱስ ፈቃድ በታላቁ የእግዚአብሔር መልአክ መሪነት አስተርጓሚነት ያየው በቤተ ክርስቲያናችን ታዕኅሎስ ተብሎ የሚጠራው ፍቁረ እግዘእ/የጌታ ወዳጅ/ የሆነው ሐዋርያው ቅዱሰ ዮሐንስ ነው። (ራዕይ 1፥9-11) በቤተ ክርስቲያናችን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት መሠረት ይህ የዮሐንስ ራዕይ መጽሐፍ የአዲስ ኪዳን የትንቢት መጽሐፍ በመባል ይታወቃል። ምክንያቱም ሰለ ዓለም ፍጻሜና ወደፊት ሰለሚሆነው ነገር ስለሚናገርና ሰለሚተነብይ ነው። ሰለዚህ ራዕይ ሲባል ወደፊት ስለሚሆነው ነገር የሚገልጽና የሚያስረዳ ከእግዚአብሔር የሚሰጥ ሰማያዊ የሆነ ታላቅ መንፈሳዊ ጸጋና ምስጢር ስለሆነ ትርጓሜው የሚፈታው በራሱ ማለትም የራዕዩ ገላጭ በሆነው በእግዚአብሔር ቅዱስ መንፈስ መሪነት ብቻ ነው። ማቴ.16፥16 1ቆሮ.2፥10-14 ቆላ.4፥3 2ጴጥ.1፥20

ይህን የቅዱስ ዮሐንስ ራዕይ ቅዱሳን የቤተ ክርስቲያን አባቶች በመንፈስ ቅዱስ ምስጢር ገላጭነት ተመርተው እጅግ በሚያስደንቅ መንፈሳዊ ምስጢር ተርጉመውታል። የ666ትን ምስጢራዊ ፍቺ የዚህ ዓለም ጠበብቶች (scholars) በምን ዓይነት ሁኔታ እንደሚመለከቱትና ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን ደግሞ እንዴት በምስጢር አራቅቃና ተርጉማ እንደምታስተምር ከዚህ ቀጥለን እንመለከታለን።

የዚህ ዓለም ጠበብቶች «የአውሬው መለያ ቁጥር ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው» የሚለውን በመያዝ ይህ ታላቅ የባሕር አውሬ የዘመናችን የቴክኖሎጂ ውጤት የሆነው ኮምፒዩተር (computer) ነው የሚል አመለካከት አላቸው። እነዚህ የኮምፒዩተር ሰዎች ለዚህ የተሳሳተ አመለካከታቸው እንደ ማስረጃ አድርገው የሚያቀርቡት ነገር አለ። ይኸውም ከA- Z (ከኤ-ዜድ) ያሉትን የእንግሊዝኛ ፊደላት (Alpabet) ይጽፉና ለA-1፤ ለB-2፤ ለC-3፤ ለZ-26 ተራ ቁጥሮችን ይሰጣሉ። ከዚህም እያንዳንዱን በ6 ያበዙታል። ከዚህ በኋላ በእንግሊዘኛው ፊደል ኮምፒዩተር (computer) ብለው ይጽፉና ከሊስቱ ውስጥ የእያንዳንዱ ፊደል ቁጥር በማውጣት ሲደምሩት ውጤቱ ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት 666 ይሆናል። ይህም የመጭው አውሬ የመለያ ቁጥሩ ማለት ነው። ስሌቱን ከዚህ እንደሚከተለው እንገልጻለን።

A. 1 x 6=6	J. 10 x 6=60	S. 19 x 6=114
B. 2 x 6=12	K. 11 x 6=66	T. 20 x 6=120
C. 3 x 6 =18	L. 12 x 6=72	U. 21 x 6=126
D. 4 x 6=24	M. 13 x 6=78	V. 22 x 6=132
E. 5 x 6=30	N. 14 x 6=84	W. 23 x 6 =138
F. 6 x 6=36	O. 15 x 6=90	X. 24 x 6=144
G. 7 x 6=42	P. 16 x 6=96	Y. 25 x 6=150
H. 8 x 6=48	Q. 17 x 6=102	Z. 26 x 6=156
I. 9 x 6=54	R. 18 x 6=180	

ኮምፒዩተር (Computer) የሚለው ቃል በእንግሊዘኛው ስምንት ፊደላት አሉት። ከላይ እንደተመለከትነው እያንዳንዱ ፊደል የያዘውን ቁጥር አውጥተን ስንደምር 666 ይሆናል።

C.18	T.120
O.90	E.30
M.78	R.108
P.96	666
U.126	

ይህን የሒሳብ አቀማመር መሠረት በማድረግ የዚህ ዓለም ጠበብቶች መጭው አውሬ ኮምፒዩተር ነው የሚል መደምደሚያ ላይ ደርሰዋል ። ዳሩ ግን በዮሐንስ ራዕይ ምዕ.13፥1 ላይ የተጠቀሰው የባሕር አውሬ በመጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ ኮምፒተር አይደለም ሊሆንም አይችልም። በመጽሐፍ ቅዱስ አገላለጽ መጭው አውሬ ኮምፒዩተር ሳይሆን የዕለተ አርብ ፍጥረት የሆነና ቁመቱም ሦስት ክንድ ከስንዝር የሆነው ሰው ነው። 2ኛ ተሰ. 2፥1-5 ራዕይ 13፥18

«በ2ኛ ተሰ. 2፥1-5 ላይ ሐዋርያው ቅዱስ ጳውሎስ እንደገለጸው በተሰሎንቄ ከተማ ስለ ዳግማ ምጽአት ያልሆነና የተሳሳተ ነገር ይወራ ስለነበር በወቅቱ የነበሩ ክርስቲያኖች የማጽናኛ መልእክቱን ሲጽፍ «የአመጽ ሰው እርሱም የጥፋት ልጅ» የተባለው አውሬ (ሐሰዊ መሲሕ) ሳይገለጥ ክርስቶስ ዳግም አይመጣም በማለት ሰብአዊ ፍጡር መሆኑን ገልጾአል። በዚህም ይህ በራዕይ 13 ላይ አውሬ የተባለው ሰው የሚሠራውና የሚያዘው የሰው የሥራ ውጤት የሆነው ኮምፒዩተር እንዳልሆነ በግልጽ አስረድቷል።

በራዕይ 13፥18 ላይ ደግሞ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ሲጽፍ «አእምሮ ያለው የአውሬውን ቁጥር ይቁጠረው ቁጥሩ የሰው ቁጥር ነውና ቁጥሩም ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት ነው።» ብሏል። ይህም ማለት ብልህና አዋቂ አስተዋይም የሆነ ዕውቀት ያለው የሐሳዊ መሲሕን መጠኑን ያውቃል። በሰው ልክ መጠን ሦስት ክንድ ከስንዝር ቁመት ያለው ነው። ስድስት መቶ ስድሳ ስድስት አሰራው (ጅማቶች) ያሉት የዕለተ አርብ ፍጥረት (ሰብአዊ ፍጡር) ነው ማለት ነው። በሃይማኖት አባቶች ትምህርት የማንኛውም ሰው ጅማት (ሥር) 666 ነው። ይህንንም አክሲማሮስ የተባለው የቤተ ክርስቲያናችን የሥነ ፍጥረት መጽሐፍ ያስረዳል። ስለዚህ ይህ አውሬ ተብሎ የተጠቀሰው ሐሳዊ መሲሕም ከሰው ወገን የሆነ በዕለተ አርብ የተፈጠረ የአዳም ወገን እንጂ ሌላ ፍጥረት አለመሆኑን ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ሲገልጽ «ቁጥሩም የሰው ቁጥር ነው» አለ። ከዚህ የምንረዳው መጭው አውሬ (ሐሳዊ መሲሕ) ኮምፒዩተር ሳይሆን ሰው መሆኑን ነው።

ከዚህ በመቀጠል ደግሞ መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በዮሐ. 8፥47 ላይ «ከእግዚአብሔር የሆነ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ይሰማል።» እንዳለ መድሐፍ ቅዱሳዊ ትርጓሜውንና ምስጢሩን እንመለከታለን። በራዕይ 13፥1 ላይ ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ «አንድም አውሬ ከባሕር ሲወጣ አየሁ አስር ቀን

ዶችና ሰባት ራሶች ነበሩት፤ በቀንዶቹም ላይ አስር ዘውዶች በራስሶቹም ላይ የስድብ ስም ነበረ።» ይላል ።

የስሙም የቁጥር ቀመር በሊቃውንት አነጋገር እንዲህ

መ	=ሜም	=40
ር	=ሬስ	=200
ም	=ሜም	=40
ያ	=ዮድ	=10
ዎ	=ዋው	=6
አ	=ኤ	=70
ሰ	=ሳን	=300.
		666 ይሆናል።

ይህንን የስሌት ቀመር አመሳጥረው ያዘጋጁ መተኪያ የሌላቸው የቤተ ክርስቲያናችን ማለትም የ ኦርቶዶክሳዊት ተዋህዶ ቤተ ክርሰቲያን ብርቅዬ የሃይማኖት ሊቃውንት (ልጆች) ናቸው።

ባሕር የተባለች ማን ናት? አስር ቀንዶች የተባሉት ምንድን ናቸው? ሰባት ራሶች የተባሉ ትስ እነማን ናቸው? ዘንዶውስ ማነው?

ባሕር፡- የተባለቸው ይህች ተለዋዋጭና ብልጭልጭ ዓለም ናት። በባሕር ውስጥ የተለያዩ ፍጥረታት (የ ውኃ ውስጥ አውሬዎች) አሣ፣ ጉማሬ፣ አዞ፣ አሣ አንባሪ የመሳሰሉት ይኖራሉ። በምድር ላይም በተፈጥ ሮአቸው ሰብአዊ ሆነው በግብራቸው በሥራቸው ደግሞ የተለያዩ ስዎችይኖሩባታል። በቅድስና የሚኖሩ እ ንዳሉ ሁሉ በርኩሰትም የሚኖሩ አሉ። እንዲሁም በባሕር ውስጥ ደጋግ ፍጥረታት እንዳሉ ሁሉ በምድር ም ላይ ደጋግ ስዎች አሉ። ታዲያ ባሕር ከማለት መሬት ማለት አይቀለውም? ቢሉ ባሕር የረጋ አይደለ ም፣ መሬትም በጦርነት በስደት፣ በረሃብ ስትታወክ የምትኖር ስለሆነ የረጋች አይደለችም። በመሆኑም « አውሬው ከባሕር ወጣ» ሲል አውሬ የተባለው ሐሳዊ መሲሕ ነው። «ከባሕር ወጣ» ማለቱ ደግሞ የሐሳ ዊ መሲሕ ስልጣኑ በመጀመሪያ አካባቢ የተረጋጋና የተደላደለ እንደማይሆን መግለጡ ነው። ስለ ክፉ ሥ ራው (ግብሩም) አውሬ ብሎታል።

አሥር ቀንዶችና ሰባት ራሶች የተባሉትስ ምንድን ናቸው?

አሥር ቀንዶች፡- እዚህ ላይ ቀንድ ሲባል ቀንድ አይደለም። ምክንያቱም አውሬ የተባለው በቁሙ አው ሬ ሳይሆን ሰው ነው ብለናልና። ቀንድ የሚያገለግለው ጠላትን ለመውጋት ነው የሚበቅለውም ከጊዜ በኋ ላ ነው። እንዲሁም ይህ መሳቲ ከጊዜ በኋላ መንግሥቱን ሲያደላድል በሥሩ የሚሾማቸው ባለሥልጣናት ናቸው አሥር ቀንዶች የተባሉት። እነርሱም እንደ ቀንድ የእርሱ ተቃዋሚዎች እየወጉ ይጥላሉ። የሚ ታዘዙትና የሚያገለግሉትም እርሱን ብቻ ነው።

ሰባት ራሶች፡- የሚለው ገጸ-ንባብ ደግሞ ሁለት ትርጓሜና ፍቺ አለው። እነዚህም፡-

1ኛ ሰባት ራሶች፡- የተባሉት የአውሬው (የሐሳዊ መሲሕ) ዋና ተገዢ የሚሆኑ ሰባት ሀገሮች ናቸው። እነር ሱም ፋርስ፣ ባቢሎን፣ ግሪክ፣ ሜዶን፣ግብጽ፣ ሮምና ኢየሩሳሌም ናቸው። እነዚህም ሰባት አገሮች ሐሳዊ መሲሕ ቁጥጥር ሥር የሚሆኑና መላውን ዓለም በክሕደት ትምህርት በታላላቅ ምትሀታዊ ተአምራት የ ሚያስቱና የሚያናውጡ ናቸው።

2ኛ ሰባት ራሶች፡- የተባሉት በእነርሱ ማለትም በሐሳዊ መሲሑ ዘመን የሚፈጸሙ ሰባቱ ዋና ዋና ኃጢአ ቶች ናቸው። እነዚህም ሰባቱ አርዕስተ ኃጣውዕ (የኃጢአት ራሶች) በመባል ይታወቃሉ።
እነርሱም፡-

1. ኃጢአተ አዳም (የአዳም ኃጢአት)
2. ቅትለተ አቤል (የአቤል መገደል)
3. ጥቅመ ሰናኦር (የሰናዖር ህንፃ)

4. ኃጢአተ ሰዶም (የሰዶምና የገሞራ ሰዎች ኃጢአት)
5. ኃጢአተ እስራኤል (የእስራኤላውያን ኃጢአት)
6. ቅትለተ ዘካርያስ ካህን (የዘካርያስ ካህን መገደል)
7. ሞተ ወልደ እግዚአብሔር (የእግዚአብሔር ወልድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሞት) ናቸው።

1ኛ ኃጢአተ አዳም፦ ማለቱ የአዳም ኃጢአት ማለት ነው። የመጀመሪያው ሰው አዳም አምላክነትንና ፈጣሪነትን ስለፈለገና ስለተመኘ አትብላ የተባለውን ዕፀ በለስን በላ። በዚህም ከፈጣሪው ጋር ተጣልቶ ከክብር ቦታ ከገነት ተባርሮ ወጣ። አሁንም በዚህ በመጨረሻ ዘመን የሚነሳው ይህ ሐሳዊ መሲሕ እኔ አምላክ ነኝ፣ ፈጣሪ ነኝ ለእኔ ስገዱ እያለ ይመጣል። በሞተ ወልደ እግዚአብሔር ተደምስሳ የነበረችውም የአዳም ኃጢአት (አምላክነትን መሻት) በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን አይላ ትፈጸማለች ማለት ነው። ዘፍ.3፣1-24 2ኛ ተሰ.2፣3-4

2ኛ ቅትለተ አቤል፦ ማለት የአቤል መገደል፣ መሞት ማለት ነው። አቤልና ቃየል የአዳምና የሔዋን ልጆች ናቸው። ዘፍ.4፣1-12 ቃየን ከአንድ ማኅፀን የወጣውን የገዛ መንድሙን በግፍና ጭካኔ በተሞላበት ሁኔታ ገድሎታል። አሁንም በዚህ በአውሬው (በሐሳዊ መሲሕ) ዘመን መገዳደል እጅግ ይበዛል፣ ርኅራኄ ከሰው ልጆች ዘንድ ትርቃለች፣ ወንድም ወንድሙን ይገድላል፣ እኅት እኅቷን ትገድላለች ማለት ነው። ማቴ.10፣21-36

3ኛ ጥቅመ ሰናኦር፦ ጥቅመ ሰናኦር ማለት የሰናኦር ሕንፃ (ግንብ) ማለት ነው። ባቢሎናውያን በአንድ ወቅት ሰይጣን በልባቸው አድሮ፣ አይነ ልቡናቸውን በትዕቢት አሳውሮ፣ የማይታየውን ረቂቁን አምላክ እና የዋለን፣ የማይዳሰሰውንና የማይጨበጠውን እሳተ መለኮት የሆነውን አምላክ እንዳስሰዋለን፣ እንጨብጠዋለን፣ በጦር ወግተን ከዙፋኑ እናወርደዋለን በማለት በእግዚአብሔር ላይ በትዕቢት ተነሳስተው ግንብ መገንባት ጀመሩ። በዚህን ጊዜ ልዩ ሦስት የሆነ ጌታ እግዚአብሔር «ንዑ ንረድ ወንከአው ነገሮሙ ለከለዳውያን»ማለትም «ኑ እንውረድ አንዱ የአንዱን ነገር እንዳይሰማው ቋንቋቸውን በዚያ እንደባልቀው» አሉ ዘፍ11፣7 ወዲያውኑም ቋንቋቸው ተደበላለቀባቸው ድንጋይ አቀብኝ ሲለው ውኃ፣ ውኃ አቀንለኝ ሲለው ደግሞ እንጨት ያቀብለው ጀመር፤ በዚህ ዓይነት ሁኔታ ቋንቋቸው ተደበላልቆባቸዋል። እግዚአብሔርም በትዕቢታቸው ምክንያት በተናቸው። (መዝ.2፣5)

አሁንም በዚህ በሐሳዊ መሲሑ ዘመን ከዚህ እጅግ በረቀቀ ሁኔታ ቴክኖሎጂው ይራቀቃል፣ ይሰለጥናል። ሰዎችም እጅግ ኮምፒዩተራይዝድ በሆኑ መሣሪያዎች እግዚአብሔር ያለበትን ቦታ ለማግኘት ከጨረቃ አልፈው ይመጥቃሉ፤ እግዚአብሔርን ግን አያገኙትም፣አያዩትም። እርሱ ግን ባለበት ቦታ ሆኖ ያያቸዋል፣ ይሳለቅባቸዋል፣ በመዓትም ያውካቸዋል። መዝ.2፣4-5 ት.አብድዩ 11፣1-4 በዚህን ጊዜ ሐሳዊ መሲሕ እግዚአብሔር የት አለ? አምላክ፣ ፈጣሪ እኔ ነኝ ይላል። ለዚህም ሙት ያስነሳል፣ እሳት ከሰማይ ያወርዳል፣ ታላላቅና ድንቅ ድንቅ ተአምራትን ያሳያል። ፀሐይና ጨረቃን በእጁ የያዘ አስመስሎ በምትሐታዊ ተአምር ያሳያል። በዚህም እኔ እግዚአብሔር ነኝ ብሎ አዋጅ እያስነገረ በቤተ መቅደስ ይቀመጣል። በዚህን ጊዜ መላው ዓለም አውሬውን ግን ይሀለዋል? ግንስ ይመስለዋል?እያለ ይከተለዋል፣ ይሰግድለታል። ማቴ.24፣23-27 2ኛ ተሰ.2፣4 ራዕይ 13፣4።

4ኛ ኃጢአተ ሰዶም፦ ይህ ኃጢአተ ሰዶም ተብሎ የሚጠራው በሎጥ ዘመን በሰዶና በገሞራ የተገጸመው የኃጢአት ሥራ ነው። ሰዶምና ገሞራ በአንድ ወቅት ትእዛዝ እግዚአብሔርን አፍርሰው ሕጉንም ተላልፈው ለባሕርያቸው የማይስማማውንና የማይገባውን አንሰሳዊ ግብር በመፈጸማቸው እግዚአብሔር ተቆጥቶ ከሰማይ እሳትና ዲን አዝንቦባቸዋል። ዘፍ.19፣24 መዝ.48፣12 ሉቃ 17፣18=30 2ኛጴጥ.2፣6-8 ሮሜ1፣22=32

ይህ ግብረ ሰዶም በአሁኑ ጊዜ በመላው ዓለም ላይ እንደሰደድ እሳት እየተቀጣጠለ ነው። በተለይም በሰለጠነው ዓለም ይህ ግብለ ሰዶም ሕጋዊ እንዲሆን የሚጠይቁ ብዙ ሰላማቂ ሰልፎች ተደርገዋል። በብዙዎችም ዘንድ ተቀባይነትን እያገኘ ነው። ይህ ሁሉ የሚያስረዳን በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን ይህ ዓይነቱ የግብረ ሰዶም ኃጢአት በገሀድ እንደሚፈጸም ነው። ማቴ.24፣15።

5ኛ ኃጢአተ እስራኤል፦ እስራኤል ሀገረ እግዚአብሔር ሕዝቡም ሕዝበ እግዚአብሔር ይባሉ እንደነበር በመጽሐፍ ቅዱስ ታሪክ ሁላችንም የምናውቀው ነው። እስራኤላውያን ግን በዚያን ጊዜ የአባቶቻቸውን አምላክ የእስራኤልን ቅዱስ እግዚአብሔርን ትተውና ረስተው ሕጉንም ተላልፈው በአሕዛብ ጣኦታት ያመልኩና ለጣኦታቱም ይሰግዱ ነበር። እንደዚሁም ሁሉ በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን ብዙ ሰዎች ከአምል

ኮተ እግዚአብሔር ወጥተውና ተለይተው ወደ ተለያየ አምልኮተ ጣኦት ይገባሉ። የአውሬው (የሐሳዊ መ ሲሑ) ሰምና መንፈስ፤ መለያ ቁጥሩም ለሆነው 666 ላለበት ጣኦት ይሰግዳሉ። ራእይ 13፥15

6ኛ <u>ቅትለተ ዘካርያስ</u>፡- ይህ ማለት የካህኑ የዘካርያስ መሞት፣ መገደል ማለት ነው። የእግዚአብሔር ካህ ን የነበረው ዘካርያስ የተገደለው በተልዕኮ ላይ እያለ በቤተመቅደስ ውስጥ በመሠዊያው አጠገብ ነበር። እርሱም የሞተው ጥፋት ኖሮበት ሳይሆን በግፍ ነው። እንደዚሁም ሁሉ አዕይንተ እግዚአብሔር የተባሉ ካህናት በሐሳዊ መሲሕ ጊዜ አገልግሎታቸው ለእውነተኛው አምላክ ለኢየሱስ ክርስቶስ በመሆኑ መከራ ይደርስባቸዋል፤ በአገልግሎት ላይ እንዳሉም ይገደላሉ። ስለዚህ ይህ የሚያመለክተው የቅዱሳን ካህናት ን መከራ መቀበልና በሰማዕትነት ማለፍሲሆን እነ ሄኖክና ኤልያስ ሌሎችም የተሰወሩ ቅዱሳን ወደዚህ ዓ ለም ተመልሰው መጥተው በዚህ አውሬ (ሐሳዊ መሲሕ) ዘመን በሰማዕትነት ያርፋሉ። ት.ሚልክ. 4፥5 ማቴ 23፥24-36 ራዕይ 11፥3-13

7ኛ <u>ሞተ ወልደ እግዚአብሔር</u>፡- ንጹሕና ቅዱስ የሆነው የእግዚአብሔር አብ የባሕርይ ልጅ መድኃኒታች ን ኢየሱስ ክርስቶስ የሞተው ሰለ ሰውልጆች ፍቅርና ሕይወት እንጂ አንዳች በደል ኖሮበት አይደለም። ንጹሐ ባሕርይ አምላክ ሆኖ ሳለ እውነተኛ ፍርድ ሰለጠፋ ነው በቅንአተ አይሁድ የሞተው፤ እንደዚሁም በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን እውነተኛ ፍርድ ትጠፋለች፣ ፍትሕ ትጓደላለች፣ ክርስቲያኖች ያለ አግባ ብ ይታሰራሉ፣ ይሰቃያሉ፣ ይገደላሉ ማለት ነው። ዮሐ 15፥18=20 ማቴ.10፥16-20።

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስም በዚህ ሁኔታ ከጻፈ በኋላ እነዚህ ሰባቱ ዋና ዋና ኃጢአቶች በዚህ በሐሳዊ መሲሕ ዘመን ከበፊቱ ይልቅ አይለውና ገነው ስለሚፈጸሙ ሰባት ራሶች ብሏቸዋል። ከዚህ በኋ ላ ደግሞ፡- «ዘንዶውም ኃይሉንና ዙፋኑን ትልቅም ሥልጣን ሰጣን ሰጠው» ይላል ራዕይ 13፥2።

<u>ዘንዶ የተባለው ማነው?</u>

የዘንዶውን ማንነት ለማወቅና ለመረዳት ደግሞ ወደ ራዕይ 12፥3፥7- 9 እንመለሳለን። በዚህ በራ ዕይ 12፥3 ላይ «ታላቅ ቀይ ዘንዶ» በማለት ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ ስለዘንዶው ማንነት ይናገራል። ይ ህም ዘንዶ የተባለው አባታችንን አዳምና እናታችን ሔዋንን ያሳተው ጥንተ ጠላታችን ዲያብሎስ ነው። ዘፍ. 3፥18

«ታላቅ» መባሉ የቀድሞ ተፈጥሮውንና ክብሩን ለመግለጽ ነው፤ የመላእክት ሁሉ አለቃ ነበርና ። «ቀይ» ያለበትም ምክንያት ደግሞ ተፈጥሮው እንደሌሎቹ ብርሃናውያንና እሳታዊያን ቅዱሳን መላእ ክት ከእሳትና ከነፋስ ሰለሆነ ነው። መዝ.103፥4 ዕብ.1፥7 ሕዝ.28፥14 ኢሣ.14፥12።

<u>ምድር ሁሉ አውሬን ይከተላል</u> ራዕይ 13፥4

መላው ዓለም በአውሬው የተመሰለው ይህ ሐሳዊ መሲሕ በሚያደርገው ምትሐታዊ ተአምር ይሳ ባል፣ ይደነቃል «እውነተኛ አምላክ ነው» እያለም ይከተለዋል ማለት ነው። በምትሀታዊ ተአምራቱ ሕዝ ቡን ሁሉ ያስገርም ዘንድ ሥልጣን ለሰጠው ለዘንዶውም ይሰግዱለታል፣ ይገዙለታል። አውሬውን «ማን ይመስለዋል? ማንስ ይሰተካከለዋል? ብቸኛ ገናና አምላክ ነው» ብለው ያመልኩታል ማለት ነው። ዘዳ.13 ፥1-8 ማቴ.12፥38-39

<u>አውሬው ተሳዳቢ ነው</u> ራዕይ.13፥5-7

«አውሬው ታላቅንም ነገርና ስድብን የሚናገርበት አፍ ተሰጠው፤ በአርባ ሁለት ወርም እንዲሠ ራ ሥልጣን ተሰጠው።» ይላል። ራዕይ13፥5።

ይህ አውሬ (ሐሳዊ መሲሕ) በመጀመሪያ እግዚአብሔርን ይሰድባል። እግዚአብሔር ማን ነው? የ ትስ አለ? እግዚአብሔር እኔ ነኝ፤ አምላክ እኔ ነኝ ይላል። እውነተኛውን አምላክ ሰዎች እንዳይረዱና እንዳያመልኩት እርኩስ መንፈስ በልባቸው እያሳደረ ያስታል። ዛሬም ቢሆን ክብር ምስጋና ይግባውና ጌ ታችን አምላካችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ «ፍጡር፣ አማላጅ» የሚሉ አሉ። እነዚህ ለአውሬ ው ጥርጊያ መንገድ የሚያዘጋጁ ናቸው። ምክንያቱም በዮሐ.1፥1-14 ላይ በመጀመሪያ ቃል ነበረ፤ ቃልም በእግዚአብሔር ዘንድ ነበረ። ቃልም እግዚአብሔር ነበረ..... ቃልም ሥጋ ሆነ።» ተብሎ የተነገረለት እግ ዚአብሔር ወልድን ከባሕርይ አባቱ ከአብ ከባሕርይ ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ ለይቶና አሳንሶ ፍጡር አማ ላጅ ማለት ይህ እግዚአብሔርን መሳደብ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ፈጥሪ እንጂ ፍጡር አይደለ ምና፤ ተማላጅ እንጂ አማላጅ አይደለምና። ኢሳ.48፥12-16፤ 1ኛ ዮሐ.3፥7 ፤1ጢሞ. 3፥15-16 ፤ዮሐ. 1፥1 -3 14 ፤ኤፌ.2፥10 ፤ሚል.2፥10 ዕብ. 13፥8 ፤መዝ.2፥8 ፤መዝ.109፥3 ፤ዕብ. 1፥5 ፤ማቴ.16፥13-17 ፤ዮሐ.2

0፣28 ፤ማቴ.3፣17 ፤ማቴ.17፣5 ፤ ዮሐ.9፣35-38 ፤ራእይ1፣17-18 ፤ሮሜ 9፣5 ፤ትን.ኢሳ. 9፣6 ፤1ኛ ዮሐ.5፣20 ፤ ፊል. 2፣10 ፤ኢሳ. 45፣20-22 ፤ሉቃ. 2፣11 ፤ዮሐ.4፣42 ፤ሆሴ. 13፣4 ፤የሐዋ.4፣12 ፤ቲቶ.2፣12-13 ፤መዝ.77፣67 ፤ ማቴ.28፣5-10 ፤ሉቃ.24፣5 ፤መዝ.46፣5 ፤ሉቃ.24፣51 ፤የሐዋ.1፣9-11 ፤መዝ.49፣1-4 ፤ትን.ኢሳ.40፣10 ፤ዘካ.14፣5 ፤1ኛ ተሰ.3፥12 ፤ራእይ22፣12 ፤2ኛ ዮሐ.1፣9

አውሬው (ሐሳዊ መሲሕ) ስድቡን በዚህ አያበቃም አርባ ሁለት ወር ሙሉ የወደደውን ምትሐታዊ ተአምር እየሠራ ራሱን ብቻ ከፍ በማድረግ የእግዚአብሔር ማደሪያ ይሳደባል። ይላል ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በዕራይ 13፥6

<u>የእግዚአብሔር ማደሪያ ማን ናት?</u>

1ኛ. እግዚአብሔር ማደሪያው ትሆን ዘንድ ከአንስተ ዓለም መርጦ የቀደሳትና ለተዋሕዶ የመረጣት እመቤታችን ወላዲተ አምላክ ቅድስት ድንግል ማርያም ናት። መዝ131፥13 ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጣትን የአማላጅነት ክብር፣ የአምላክ እናት መሆኗንና ዘለዓለማዊ ድንግልናዋን መጠራጠርና መካድ ይህ የእግዚአብሔር ማደሪያ መሳደብ ነው። ነቢዩ ቅዱስ ዳዊት ግን «ልዑል ማደሪያውን ቀደሰ።» በማለት ክብሯን እና ልዕልናዋን ተናግሮላታል። <u>ልዑል</u> የተባለው እግዚአብሔር ሲሆን ማደሪያው የተባለችው ደግሞ እመቤታችን ቅድስት ድንግል ማርያም ናትና። መዝ. 45፣4

2ኛ. የእግዚአብሔር ማደሪያ የተባለችው እግዚአብሔር ሲሆን ማደሪያው ኢየሱስ ክርስቶስ በገዛ ደሙ የዋጃት፣ ቅዱስ ስሙ የሚጠራበት፣ የሚቀደስባትና የሚሠለስባት፣ ቅዱስ ሥጋውና ክቡር ደሙ የሚፈተትባት ቅድስት ቤተ ክርስቲያን ናት። የሐዋ. 20፣ 20 ፤ማቴ.21፣13 ፤ሉቃ.2፣49 ፤የሐዋ.5፣ 20

በዘመናችን የእግዚአብሔር ማደሪያ የሆናቸውን ቅድስት ቤተ ክርስቲያንን የሚነቅፉና የሚያቃልሉ አሉ። እንዲሁም በማድረግ ለአውሬው መንገድ እየጠረጉለት ነው።

3ኛ. ሌላው የእግዚአብሔር ማደሪያ የተባለው ታቦተ ሕጉ ነው። የታቦት ትርጓሜው ማደሪያ፣ መታያ፣ መገለጫ ማለት ነው። ንጉሥ በዙፋኑ እንዲገኝ እንዲገለጡ ታቦትም የእስራኤል አምላክ መገለጫ ነውና። ይልቁንም ቃሉንና ሕጉን የያዘው የጽላት ማደሪያ ነውና። ዘጸ.34፥12-18 ፡29ዘጸ.25፥8=22 ዘጸ.27፥20-21 ዘጸ.31፥1-7 8 ዘጸ.32፥15-16 ዘጸ.33፥7-11 ዘጸ.34፥1-5፡29 ዘጸ.40፥20-21 ዘዳ.9፥9-11 በአጠቃላይ አነጋገር ታቦት በብሉይ ኪዳን እግዚአብሔር ለምሕረት ለሕዝቡ በሚገለጥበት ጊዜ ዙፋኑ ነው። በዘመነ ሐዲስ ደግሞ ታቦተ ሕጉ የቅዱስ ሥጋውና የክቡር ደሙ ማክበሪያ (መሰዊያው) ነው። በኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ ቤተ ክርስቲያናችን እምነት መሠረት በአዲስ ኪዳን የታቦቱና የጽላቱ ዋና አገልግሎት የቅዱስ ቁርባን የክብር ዙፋን ነው። በቅዳሴ ጊዜ ካህኑ ሥርዓተ ቅዳሴውን የሚያከናውነው ኅብስቱን ሥጋ መለኮት ወይኑን ደመ መለኮት ወደመሆን የሚለውጠው በዚህ በታቦቱ ላይ ነው። የደብተራ ኦሪት ጽላት እግዚአብሔር በደመና ተሰውሮ ሙሴንና አሮንን የሚያነጋግርበት ለእስራኤል ብቻ በረድኤት የሚገለጥበት ዙፋን ነበር። ይህ ግን የአምላክ ሥጋና ደም የሚፈተትበት የምሕረት ምስዋዕ ነው። ዘዳ 10፥1-5 ኢያሱ 3፥13-17 6፥12 211ኛ ሳሙ5፥1-12 2ኛ ሳሙ6፥1-12 1ዜና13፥1-14 1ዜና15፥1-2 የሐዋ7፥35-46 2ቆሮ6፥14-18 ዕብ9፥1-9 ራዕይ11፥19 በታቦተ ሕጉ ላይ «አልፋና ኦሜጋ ፊተኛውና ኋላኛው መጀመሪያውና መጨረሻው የዘላለም አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስ» የሚል ነው። ዘጽ3፥14 ራዕይ 1፥8 22፥13 የእግዚአብሔር ቃል «ከሰማይና በምድርም በታች ያለ ጉልበት ሁሉ ለኢየሱስ ክርስቶስ ስም ይንበርከክ።» (ኢሳ.45፥23 ፊልጵ.2፥10) እንዳለ በታቦተ ሕጉ ፊት የምንሰግደው ለአምላካችን ለኢየሱስ ክርስቶስ ቅዱስ ስም ነው። (ኢሳ.9፥6 ሉቃ.1፥49-50 ዘጸ.33፥7-11 መዝ.5፥7 131፥2 ኢያሱ.7፥6 ዮሐ.4፥24)

አውሬው የሚቀረው የለም በሰማይ የሚያድሩትን ቅዱሳን ሁሉ ማለትም ቅዱሳን መላእክትን፣ ነቢያትን፣ ሐዋርያትን፣ ጻድቃንንና ሰማእታትን ይሰድባል። ዛሬም አንዳንዶች በሰማይ የሚያድሩትን የእግዚአብሄር ባለማሎች ቅዱሳን መላእክት ጻድቃን ሰማዕታት ሲሰድቡ ይሰማሉ። መጽሐፍ ቅዱስ ግን ቅዱሳን በሙሉ በምእመናን ዘንድ እስከ ዘለዓለም ድረስ ሲታሰቡ እንደሚኖሩ መታሰቢያቸውም እንደማይጠፉ መታሰቢያቸውንም በማድረግ በረከት እንደሚገኝ በሚገባ ያስረዳናል። (መዝ.111፥6 ምሳ.10፥7 ኢሳ.56፥4-7 ማቴ.10፥40-42)።

እንግዲህ ይህን መጽሐፍ ቅዱሳዊ እውነታ መጠራመርና መካድ፤ የእግዚአብሔር ቅዱሳን መሳደብ የአውሬው ተግባር መሆኑን ማስተዋል ያስፈልጋል። (ዘዳ.12፥1-15 2ነገሥ.2፥23-25 መዝ.30፥18 መዝ.104፥14-15 ማቴ.12፥34-37) ስለሆነም ጌታችን መድታኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በማቴ 24 ላይ የሰው ልጅ ዳግም በክብሩ ሲመጣ ከሰው ልጆች በእምነት የጸና ያገኝ ይሆንን? ብሎ የተናገረውን ኃይለ ቃል ሁል ጊ

ዜ በማስተዋል ከእምነታችን እንዳንናወጥ መጠንቀቅ አለብን። ሉቃ.18፥8 1ቆሮ10፥12 2ቆሮ13፥5 ዕብ3፥12

ዛሬ እኛ የምንጨነቅላትና የምንጓጓላት ይህቺ ከንቱ ዓለም ነገ እንደወረቀት ተጠቅልላ ታልፋለች። ኃላፊና ጠፊ ከንቱ መሆኗን አውቀውና ተረድተው እንደመርገም ጨርቅ የናቋት፤ በሃይማኖታቸው እስከመጨረሻው ድረስ ጸንተው አምላካቸውን መስለው የኖሩ ሁሉ ግን በመጨረሻው ጊዜ በሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም (በመንግሥተ ሰማያት) ለዘላለም ብርሃን ለብሰው ብርሃንን ተጎናጸፈው በደስታ ይኖራሉ። ማቴ13፥43 ማቴ24፥13 ሉቃ10፥41-42 1ኛ ዮሐ2፥17 ራዕይ2፥10 2ኛ ጴጥ3፥4-13 ራዕይ21፥14።

ስለዚህ ሁላችንም ከዛሬ ጀምረን የእግዚአብሔርን መንግሥቱንና ጽድቁን ልንፈልግ ይህንንም ክፉ ዘመን ልንዋጅ (ልንመረምር) ይገባል። ሮሜ13፥11 ኤፌ5፥14-17 የድህነት ቀን ዛሬ ነውና። 2ኛ ቆሮ6፥2

<u>ከአውሬው ጋር ውጊያ የሚገጥሙት ቅዱሳን፡-</u> ራዕይ11፥1-13

«ለሁለቱም ምስክሮች ማቅ ለብሰው ሺህ ከሁለት መቶ ስድሳ ቀን ሐሳዊ መሲሕ በሚሰለጥንበት ዘመን ልክ ያሰተምሩ ዘንድ ከዓለምፍጥረት ጀምሮ በበጉ ደም የታተሙትንና ስማቸው በሕይወት መጽሐፍ ላይ የተጻፉትን ያጽኑ ዘንድ። ራዕይ11፥3

ሁለቱ ወይራዎችና ሁለቱ መቅረዞች የተባሉት ከነቢያት ኤልያስና ከአበው ደግሞ ሄኖክ ናቸው። የእግዚአብሔር ባለሟሎች የሆኑ እኒህ ሁለት መምህራን ናቸው። በትምህርታቸው የሰውን ልቡና ብሩህ ያደርጋሉና። እነርሱም እስከዛሬ ድረስ የሞትን ጽዋ ሳይቀምሱ በብሔር ሕያዋን ያሉ ናቸው። (2ኛ ነገ.2፥11 ዘፍ5፥24 ዕብ11፥5) በፍጻሜው ዘመን ግን መጥተው ስለአውሬው ሐሳዊ መሲሕ መሆንና ስለታላቁ ጌታ ስለፈጣሪያችን ስለኢየሱስ ክርስቶስ ታላቅነትና አምላክነት ይመሰክራሉ። ጠላቶቻቸውን የሚያጠፋ እሳት ከአፋቸው ይወጣል ሰማዩንም ያዝዙታል። ይህም ማለት ዝናም ለዘር ለዘር ጠል ለመከር እንዳይስጥ ይከለክሉ ዘንድ ሥልጣን አላቸው ማለት ነው። ነቢዩ ኤልያስ በዘመኑ በአክዓብና በኤልዛቤል ተቆጥቶ ለአምልኮተ እግዚአብሔር ቀንቶ 3 ዓመት ከ6ወር ዝናብ እንዳይዘንም ሰማዩን አዝዞት ነበርና ነው። (1ኛ ነገ17፥1-7 ያእ.5፥17)።

የሐሳዊ መሲሕንም ምትሐታዊ ተአምር በአማናዊ ተአምር ያከሽፉታል። ይህም ሊቀ ነቢያት ሙ- የግብጽ ጠንቋዮችን አስማት እንዳከሸፈው ማለት ነው። ሐሳዊ መሲህ «<u>አምላክ አይደለም</u>» «ሰማዩንና ምድሩን <u>የብሱንና ባህሩን የፈጠረ አምላክ እግዚአብሔር አለ»</u> ብለው መስክረውና አስተምረው ከፈጸሙ በታላ በሐሳዊ መሲህ እጅ በሰማዕትነት ያርፋሉ። ማቴ.10፥32 ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተሰቀለባት ሀገር በኢየሩሳሌምም ሕዝብና አሕዛብ እያየው ሥጋቸው ሶስት ቀን ተኩል ተኝቶ ይታያል። የሐሳዊ መሲህ ግብረ አበሮች በዚህ ደስ ይሰኛሉ። እርስ በርሳቸው የደስታ መግለጫ ሰጦታ ይለዋወጣሉ እነዚህ ሁለቱ ወይራዎች የተባሉት ነቢዩ ኤልያስና ሄኖክ ሐሳዊ መሲህን በመቃወም የክርስቶስ ወገኖች በእምነታቸው እንዲጸኑ በማድረጋቸውም ሥጋቸው እንዳይቀብር ሐሳዊ መሲህ ይከለክላል። ከሶስት ቀን ተኩል በታላም ነፍሳቸው ከእግዚአብሔር ዘንድ መጥታ ትዋሐዳቸዋለች። ሁሉም በሚሰበሰቡበት በቀኑ እኩሌታ ወደዚህ ዉጡ። የሚላቸውን ታላቅ ድምጽ ከሰማይ ይሰማሉ። ጠላቶቻቸውም እየተመለከታቸው ወደ ሰማይ በደመና ይወጣሉ። በታላቅ ክብርም በደመና ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። በዚህም ታላቅ የምድር መናወጥ ይሆናል ከከተማይቱም አሥር እጅ ይወድቃሉ በመናወጥ ሰባት ሺህ ሰዎች ይገደላሉ። በምድርም ላይ የቀሩትንም ታላቅ ፍርሃት ይይዛዋቸዋል። ራእይ11፥7-13

<u>ከምድር የሚወጣ ሌላ አውሬ</u> ራእይ13፥11

ሐዋርያው ቅዱስ ዮሐንስ በራእይ 13፥11 ላይ «ሌላም አውሬ ከምድር ሲወጣ አየሁ የበግ ቀንዶችም የሚመስሉ ሁለት ቀንዶች ነበሩት።» ይላል

ይህ በግ መስሎ ይመጣል የተባለው አውሬ መንፈሳዊ መስሎ የሚመጣው ሐሳዊ ኤልያስ (ሐሰተኛው ኤልያስ) ነው። በፍጻሜ ዘመን ኤልያስ እንደሚመጣ አሰቀድሞ ስለተገለጸ ሐሳዊ መሲሁ ይህንን ምክንያት አድርጎ ለማሰመሰል የቀሩትንና በእርሱ ያላመኑትን ሌሎችን በይበልጥ ለማሳመን ሐሳዊ ኤልያሰን ያዘጋጃል። (ት.ሚል~.4፥5)

ከየብስ የተነሳ ማለቱ ደግሞ ሐሰተኛው ኤልያስ የሚመጣውና የሚነሳው የፊተኛው የሐሳዊ መሲህ ሥልጣንና መንግሥት ከተደላደለ በታላ ስለሆነ ነው።

የበግ የመሰሉ ሁለት ቀንዶች አሉት የተባሉትም እርሱ አስከትሎአቸው የሚመጡት ሐሰተኛ ኤልሳእና ሐሰተኛው አብድዩ ናቸው። ነቢዩ ኤልያስ በዘመኑ ሁለት ደቀ መዛሙርት ነቢዩ ኤልሳእና አብድዩ እንደነበሩት ማለት ነው። በግ ይመሰላል ማለት ኤልያስ ነኝ ይላል ኤልያስን ለመምሰል ይሞክራል፤

ማቴ.7፥15 2ኛቆሮ.11፥14 በምትሐትም እሳት ከሰማይ ያወረደ መስሎ ያሳያል፤ ሰዎችም እውነተኛው ኤል
ያስ መስሎአቸው በሚከተሉት ጊዜ ሐሳዊ መሲህ አምላክ እንደሆነ ይናገራል፤ ያስተማምናል። ምክንያቱ
ም ነቢዩ ኤልያስ በዘመኑ ከሰማይ እሳት አውርዶ ነበርና ነው (2ኛ ነገ.1፥9-13)

እንግዲህ ከላይ በተገለጸው መሠረት 666 የአውሬው (የሐሳዊ መሲህ) የስሙ ቁጥር ነው። ስሙ
ም መርምያዋያስ ነው። እንግዲህ 666 የሚለውን ማተተም በወዳጆቹ ቀኝ እጅና ግምባር ላይ ያትማል
ማለት ነው። እነዚህ ሰዎች በአውሬው ዘንድ ባለሟልነትን ያገኛሉ። 666 የሚለውን የአውሬውን መለያ
ቁጥር በእጃቸው ወይም በግባራቸው ላይ ያላሳተሙት ግን እንዳይሸጡና እንዳይገዙ በሐሳዊ መሲህ ይከ
ለከላሉ (ራእይ13፥16-7)

በመጨረሻስ?

ከዚህ ሁሉ በኋላ በእግዚአብሔር ዘንድ ቀነ ቀጠሮ የተያዘላት ዓለም ወይ ፍጻሜዋ ታመራለች
ጣእምዋ ለዛዋ ሁሉ ይማጠጣል ፍጻሜ ዓለም ይሆናል። ምድር ከመሠረታ ትናጋለች ፀሐይ ትጨልማለች
፤ ከዋክብትም እንደ ቃሪያ ፍሬ ከሰማይ ይረገፋሉ። (መዝ.12፥2 ኢሳ.13፥6-13 ኢዩ.2፥10-11 30-32 ማቴ.2
4፥29-31 ራእይ.6፥12-17) በታላላቅ ድንጋዮች የታተሙ መቃብሮች በውሰጣቸው የያዙአቸውን ሙታን ይ
ሰጣሉ የሙታን ሥጋ ከረጅም የእንቅልፍ ዓለም ይባንንና ሁሉም ወደ ፍርድ አደባባደ ይሰበሰባሉ ታላቁ
ዘንዶ ለብዙዎች ስህተት ምክንያት የሆነው ዲያብሎስ ከነሰራዊቱ ለዘላለም በማይፈታ በእሳት ሰንሰለት
ታስሮ ወደ ገሃነመ እሳት ይጣላል። ፊተኛው ሰማይና ምድር ከፍጡራን ፊት እንደወረቀት ተጠቅልለው
ያልፋሉ ስፍራም አይገኝላቸውም ለዘለዓለምም ያልፋሉ። (ኢሳ.13፥6-13 መክ.12፥17 1ኛ ተሰ.4፥13-18 2ኛ
ጴጥ.3፥10

በበጉ ደም የተዋጁና ሃይማኖታቸውን የጠበቁ ታማኝ የክርሰቶስ ልጆች ገናናውንና ታላቁን አምላ
ክ ኢየሱስ ክርስቶስ ሊቀበሉ በታላቅ ክብር በደመና ወደ ሰማይ ይነጠቃሉ። የድንግል ማርያም ልጅ የባ
ሕርይ አምላክ ኢየሱስ ክርስቶስም በታላቅና እጅግ አስፈሪ በሆነ መለኮታዊ ግርማ የብዙ በሚሆኑ እልፍ
አእላፋት ቅዱሳት መላእክት ታጅቦ ይመጣል። ዘካ.14፥6 ማቴ.25፥31 1ኛ ተሰ.4፥16 አ-ት! በዚያን ጊዜ
በፊት ችሎ የሚቆም ማን ይሆን? (ኢዩ.2፥11)አመጣጡም እንደቀድሞው ከሃና ወደ ቀያፋ ከዚያም ወ
ደ ጲላጦስ አደባባይ እያንገላቱ ሲወሰዱት ዝም እንዳለ በዚህ ዓይነት አመጣጥ አይደለም። የሚመጣው
በሚያስፈራና በሚያስደነግጥ መለኮታዊ ግርማ ክብር (መዝ.49፥2) መጥቶም ዝም አይልም እሳት በፊቱ
ይነዳል ኃጥአንን ከፊቱ ጠራርጎ ወደ ገሃነመ እሳት የሚጨምር ጥቅል አውሎ ነፋስም አለ። (ማቴ.24
፥30 ራእይ1፥7)

እረኛ በጎቹን ከፍየሎቹ እንደሚለይ ጻድቃንን ኃጥአንን በግራው ያቆማቸዋል። በቀኙ ያሉትን «
እናንተ የአባቴ ቡሩካን ወደ እኔ ኑ ወደ አባታችሁ ደስታ መንግሥተ ሰማያት ግቡ»። ብሎ ለዘለዓለም
ሕይወት ይጠራቸዋል። በግራው ያሉትን ደግሞ እጅግ በሚያስፈራና በሚያስደነግጥ የቁጣ ቃል «እናንተ
ርጉማን ለሰይጣንና ለመላእክቱ ወደ ተዘጋጀው ወደ ዘላለም እሳት ከእኔ ሂዱ።» ይላቸዋል። ኢየሩሳሌ
ም ሰማያዊት ለባልዋ እንደተሸለመች ሙሽራ ተዘጋጅታ ከእግዚአብሔር ዘንድ ትወርዳለች ማለት ለምእ
መናን ትሰጣለች። ምእመናንም ርስት መንግሥተ ሰማያትን ይወርሳሉ ብርሃን ለብሰው ብርሃንን ተጎናጽፈ
ው ለዘላለም በደሰታ ይኖራሉ። (ማቴ.25፥31-46 ፤ራእይ21፥1-2)

ኦርቶዶክሳውያን! ነቢዩ ኤርምያስ «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል፦ በመንገድ ላይ ቁሙ ተመልከ
ቱም የቀደመችውንም መንገድ ጠይቁ መልካሚቱ መንገድ ወዴት እንደሆነች እወቁ በእርሳዋም ላይ ሂዱ
ለነፈሳችሁም እረፍት ታገኛላችሁ» (ት.ኤር.6፥16) በማለት እንደተናገረው በቀደመችው መልካሚቱ የሕ
ይወትና የጽድቅ መንገድ በቅድስት ኦርቶዶክሳዊት ተዋሕዶ እምነታችን እሰከ መጨረሻው ድርስ ጸንተን
ልንኖር ይገባል። ለዚህም የእግዚአብሔር ቸርነት የድንግል ማርያም አማላጅነት አይለየን አሜን።

ብኲርና ከሚለው መምህር ጥበበ ሥላሴ በ1992 ካሳተሙት መጽሐፍ ላይ የተወሰደ።